

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม 2568

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลในนาข้าว (Brown planthopper in rice fields)

เดือนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวทุกภาคของประเทศเฝ้าระวังการระบาดของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล เนื่องจากสภาพอากาศในช่วงนี้เหมาะต่อการระบาดของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล ดังนั้น ขอให้เกษตรกรควรเฝ้าระวัง และหมั่นสำรวจแปลงนาอย่างสม่ำเสมอ ไม่ปลูกข้าวหนาแน่นจนเกินไป ลดการใช้ปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราสูง รวมทั้งสภาพนาข้าวที่มีน้ำขังในนาตลอดเวลา ทำให้เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลสามารถเพิ่มจำนวนได้มากกว่าสภาพที่มีการระบายน้ำในนาออกเป็นครั้งคราว เพราะสภาพที่มีความชื้นเหมาะแก่การเจริญเติบโตของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล หากพบการระบาดให้ดำเนินการควบคุมและป้องกันกำจัดก่อนเกิดการระบาดรุนแรง หรือสามารถขอคำแนะนำได้ที่สำนักงานเกษตรอำเภอ หรือสำนักงานเกษตรจังหวัดใกล้เคียง

ชื่อวิทยาศาสตร์ : Nilaparvata lugens

วงศ์ : Delphacidae

อันดับ : Homoptera

ลักษณะการเข้าทำลาย

เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ทำลายข้าวโดยการดูดกินน้ำเลี้ยงจากเซลล์ท่อน้ำ ท่ออาหาร บริเวณโคนต้นข้าวระดับเหนือผิวน้ำ ทำให้ต้นข้าวมีอาการใบเหลืองแห้งลักษณะคล้ายถูกน้ำร้อนลวกแห้งตายเป็นหย่อมๆ เรียก “อาการไหม้” โดยทั่วไปพบอาการไหม้ในระยะข้าวแตกกอถึงระยะออกรวง ซึ่งตรงกับช่วงอายุช่ย์ที่ 2 - 3 ของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลในนาข้าวนาข้าวที่ขาดน้ำ ตัวอ่อนจะลงมาอยู่ที่บริเวณโคนกอข้าวหรือบนพื้นดินที่แฉะมีความชื้น นอกจากนี้เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลยังเป็นพาหะนำเชื้อไวรัสโรคใบหงิก ทำให้ต้นข้าวมีอาการแคระแกร็น

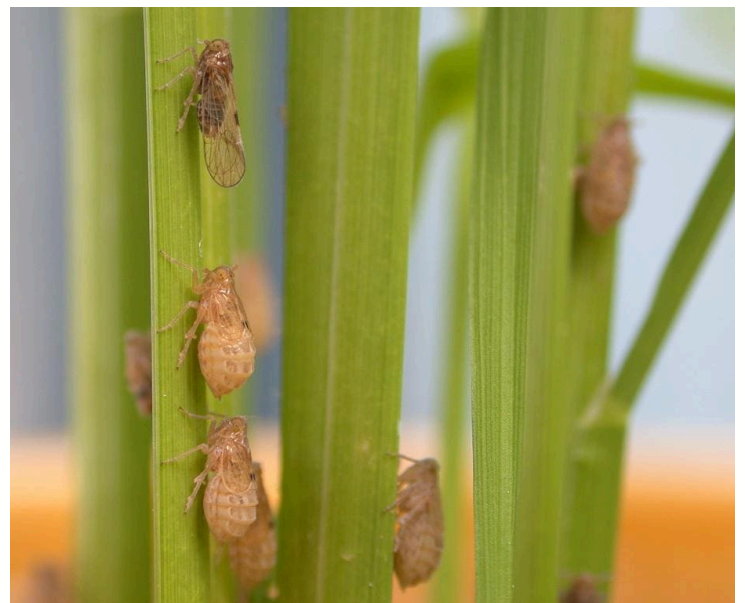
ปัจจัยที่มีผลต่อการระบาด

วิธีการปลูกข้าว การปลูกข้าวแบบนาหว่านน้ำตมมีปัญหาการระบาดมากกว่านาดำ เพราะนาหว่านมีจำนวนต้นข้าวหนาแน่น ทำให้อุณหภูมิและความชื้นในแปลงนาเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล ประกอบกับนาหว่านเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลสามารถทำลายข้าวได้อย่างต่อเนื่อง

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

1. เริ่มจากการใช้พันธุ์ต้านทาน และไม่ควรปลูกพันธุ์เดียวติดต่อกันเกิน 4 ฤดูปลูก
2. ควรหมั่นตรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันกำจัดได้อย่างรวดเร็วแล้วมีประสิทธิภาพ
3. ควรกำจัดวัชพืชรอบๆ แปลงเนื่องจากเป็นแหล่งอาศัยของเพลี้ยเช่นเดียวกัน
4. การใส่ปุ๋ยไนโตรเจนมากเกินไปจนความจำเป็น เป็นอีกหนึ่งสาเหตุที่เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลระบาดได้
5. ใช้เชื้อราบิวเวอเรีย อัตรา 1 กก. (เชื้อสด) ต่อน้ำ 20 ลิตร
6. การใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัด เมื่อพบจำนวนเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลมากกว่า 10 ตัวต่อกอ ได้แก่ สารไพมีโทริซิน ฟลอมิคามิด บูโพรเพซิน สารอติโพล ไดโนทีฟูแรน อิมิดาคลอพริด ไทอะมีโทแซม ไอโซโพคาร์บ ฟิโนบูคาร์บ เป็นต้น

***** ห้ามใช้สารฆ่าแมลงที่ทำให้เกิดการเพิ่มระบาดของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล เช่น ไพริทรอยด์ ออแกโนฟอสเฟส คาร์บาเมต และอะบาเมกติน**

แหล่งข่าว : กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพัทลุง

074-614203

www.opsmoac.go.th/phatthalung

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 2 เดือนมกราคม 2568

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

ตักแตนไฮโรไกลฟัสในอ้อย (Larger Rice Grasshopper)

เดือนเกษตรกรชาวไร่อ้อย ระวังการระบาดของตักแตนไฮโรไกลฟัส เนื่องจากช่วงนี้ตัวอ่อนของตักแตนไฮโรไกลฟัส เริ่มฟักออกจากไข่ เมษายน - มิถุนายน ของทุกปี ดังนั้น ขอให้เกษตรกรหมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ หากพบตักแตนไฮโรไกลฟัส และเริ่มกัดกินวัชพืชในแปลงอ้อยและเข้าทำลายอ้อยให้รีบแจ้งสำนักงานเกษตรอำเภอใกล้บ้านดำเนินการควบคุมโดยทันที

ชื่อวิทยาศาสตร์: Hieroglyphus spp

วงศ์: Acrididae

อันดับ: Orthoptera

ชื่ออื่น: ตักแตนข้าว

รูปร่างลักษณะ

ตัวเต็มวัยของตักแตนไฮโรไกลฟัสเป็นตักแตนที่มีขนาดกลาง ยาว 3 - 5 เซนติเมตร มีสีเหลืองปนเขียวหรือน้ำตาลปนเหลือง น้ำตาลแก่ตัวอ่อนมีสีต่างๆ กัน เช่น เขียวอ่อน เหลืองอ่อน น้ำตาลแดงและดำทั้งตัว หนามสีดำใต้ท้องมีสีดำตลอดตัว วงจรชีวิตของตักแตนไฮโรไกลฟัส การผสมพันธุ์และวางไข่ในช่วงเดือนกันยายน - ตุลาคมเป็นช่วงปลายฤดูฝน ไข่จะฟักตัวอยู่ในดินตลอดฤดูแล้ง อยู่ในดิน 7 - 8 เดือน ลักษณะไข่คล้ายเมล็ดพุทราเปลือกหุ้มไข่แข็งมีทั้งชนิดรูปกลมและรีตัวเมียวางไข่ได้ 3-4 ฝัก (1 ฝักมีไข่จำนวน 30 - 60 ฟอง) ฟักออกเป็นตัวอ่อนช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน และจะเริ่มเป็นตัวเต็มวัยช่วงเดือนสิงหาคม - กันยายน ตักแตนไฮโรไกลฟัสจะขยายพันธุ์ ปีละ 1 ครั้ง

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

1. การไถพรวนดินเพื่อทำลายไข่ก่อนที่ไข่จะฟักออกเป็นตัวอ่อน โดยทำการไถบริเวณที่ตักแตนวางไข่
2. กำจัดวัชพืชที่อยู่หัวไร่ปลายนาที่อาจเป็นที่อยู่อาศัยของตัวอ่อนของตักแตนไฮโรไกลฟัส
3. กำจัดตักแตนไฮโรไกลฟัสในระยะตัวอ่อน ใช้สารเคมี
4. การเก็บทำลายโดยตรงกระทำโดยสำรวจตรวจสอบใบอ้อยในไร่ เมื่อพบตักแตนกำลังกินให้เก็บตัวตักแตนแล้วนำไปทำลาย หรือนำไปเป็นอาหาร
5. พ่นด้วยสารชีวภัณฑ์ควบคุมแมลงศัตรูพืช เช่น เมตตาไรเซียม หรือบิวเวอเรีย
6. การใช้แมลงศัตรูธรรมชาติเป็นวิธีการใช้แมลงหางหนีบเป็นศัตรูของตักแตนไฮโรไกลฟัสซึ่งช่วยควบคุมและกำจัดไข่ตักแตนไฮโรไกลฟัส
7. การใช้สารเคมีหากตักแตนมีการระบาดรุนแรงกำจัดด้วยกับดักเหยื่อพิษ โดยผสม czrtap hydrochloride 50% SP อัตรา 20 กรัม เกลือแกง 30 กรัม Ammonium bicarbonate อัตรา 30 กรัม สารจับใบ และน้ำ+ ลิตร และนำกระดาษขนาด 11 x 15 เซนติเมตร ชุบสารละลายให้โชกและพียงลมให้แห้ง และนำกระดาษไปวางไว้ที่ร่องระหว่างต้นอ้อย

แหล่งข่าว : ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพัทลุง

074-614203

www.opsmoac.go.th/phatthalung

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 3 เดือนมกราคม 2568

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

โรคราเขม่าดำข้าวโพด (Smut Disease)

เตือนเกษตรกรที่ปลูกข้าวโพดทุกชนิด ระวังโรคราเขม่าดำ หรือโรคสมิทที่มักพบในข้าวโพดได้ทั่วประเทศไทย อีกทั้งโรคนี้ยังสามารถทำความเสียหายแก่ พืชไร่ เช่น อ้อย (โรคเส้ด ๆ) และธัญพืชต่าง ๆ หลายชนิด โดยเข้าทำลาย เมล็ด เกิดการเพิ่มปริมาณผงสปอร์สีน้ำตาลออกเต็มผลผลิต ทำให้ผลผลิตเสียหายและคุณภาพลดลง ซึ่งในช่วงนี้สภาพอากาศ เหมาะสมสำหรับเชื้อราสาเหตุชนิดนี้เจริญเติบโตแพร่ระบาดและทำความเสียหายรุนแรง ดังนั้น เกษตรกรควรหมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอเมื่อเริ่มพบอาการของกลุ่มผงสีดำ หรือเมล็ดข้าวโพดเป็นปุ่มปมบวมพอง ให้รีบขอคำแนะนำ เจ้าหน้าที่จากสำนักงานเกษตรอำเภอ หรือสำนักงานเกษตรจังหวัด เพื่อหาแนวทางการควบคุม และป้องกันกำจัดก่อนเกิด การระบาดรุนแรง

เชื้อสาเหตุ: เชื้อรา *Ustilago maydis*

ลักษณะอาการ

พบทุกส่วนของพืชที่เป็นเนื้อเยื่อเจริญเซลล์อ่อนบนส่วนต่างๆ ของพืชที่อยู่เหนือดิน ลำต้นใบ ฟัก และเกสรตัวผู้ เชื้อราจะสร้างปมขึ้น ครั้งแรกจะมีขนาดใหญ่สีขาวต่อมาจะเปลี่ยนเป็นสีดำเมื่อแก่ปมจะแห้งเป็นผง ผงที่หุ้มปมจะแตก ออกปล่อยผงสีดำคือสปอร์ของเชื้อราภายในออกมา ซึ่งเป็นสาเหตุแพร่ระบาดของโรคในฤดูต่อไป อาการบนใบปกติจะ เกิดเป็นปมเล็กๆ โดยทั่วไปมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน 0.6 - 1.2 เซนติเมตร อาการบนส่วนอื่นๆ ของพืชจะเกิด ปมมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเกินกว่า 1 นิ้ว บนฝักข้าวโพดส่วนใหญ่จะพบตรงปลายฝัก แต่บางครั้งพบบางส่วนของฝัก หรือรอบฝักข้าวโพดที่แสดงอาการของโรครุนแรงในขณะที่ยังอ่อนอาจตาย หรือแคระแกรนได้ ส่วนข้าวโพดที่เกิด ปมบนส่วนที่ต่ำกว่าฝักจะไม่ให้ผลผลิต หรือเชื้อรากระตุ้นให้เกิดฝักเล็กๆ หลายฝัก

การแพร่ระบาด

เชื้อราจะสร้างสปอร์ขึ้นในปมบนส่วนของพืช เมื่ออากาศแห้ง อุณหภูมิ 26 - 34 องศาเซลเซียส ระยะเวลาจาก การเข้าทำลาย จนถึงสร้างปมบนตั้งแต่ 1 สัปดาห์ขึ้นไป ตามสภาพแวดล้อม และสปอร์ดำแตกออกจากปมจะ แพร่กระจายไปโดยลม ฝน น้ำไหล แมลงและสัตว์ เชื้อราสามารถอยู่ข้ามฤดูได้ในปมแก่ๆ และในดิน บางครั้งสามารถอยู่ ได้นานข้ามปี เมื่อก็ดูปลูกข้าวโพดภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สปอร์จะงอกและสร้าง ส่วนที่แพร่พันธุ์ปลิวไปโดย ลม เมื่อไปตกบนพืชเนื้อเยื่ออ่อน ก็จะเข้าทำลายแสดงอาการของโรค เชื้อเข้าทำลายพืชได้ทุกระยะของการเจริญเติบโต

กรมส่งเสริมการเกษตร แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

1. หมั่นสำรวจแปลงข้าวโพด เมื่อพบพืชแสดงอาการ ให้รีบเก็บส่วนที่เป็นโรคมานำทำลายเพื่อป้องกันการแพร่ระบาด
2. ปลูกพืชหมุนเวียนในแหล่งที่โรคระบาด ควรปลูกพืชอื่นแทนข้าวโพดอย่างน้อยไม่ควรต่ำกว่า 1 ปี
3. พันสารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา อย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อข้าวโพดมีใบประมาณ 5 ใบ ดังนี้ - ไซเนบ 50 % อัตราตามคำแนะนำในฉลาก - ไทแรม 50 % อัตราตามคำแนะนำในฉลาก - ไดโนโตร - เดนเบนโซน 15 % ดีอาร์บี อัตราตามคำแนะนำในฉลาก

แหล่งข่าว : กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพัทลุง

074-614203

www.opsmoac.go.th/phatthalung

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 4 เดือนมกราคม 2568

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

เพลี้ยไฟในมะม่วง (Chilli thrips)

เดือนเกษตรกรชาวสวนมะม่วงในทุกภาคของประเทศไทย ระวังการระบาดของเพลี้ยไฟโดยในช่วงเดือนมีนาคม มะม่วง จะเริ่มออกช่อดอก และให้ผลผลิตมะม่วงในช่วงเวลาถัดมา ตั้งแต่ช่วงเดือนเมษายนจนถึงเดือนพฤษภาคม จึงขอให้ เกษตรกรเฝ้าระวังการเข้าทำลายเพลี้ยไฟพริกซึ่งนอกจากจะ สร้างความเสียหายให้แก่ผลผลิตพริกแล้วยังสร้างความเสียหาย ต่อผลผลิตมะม่วงด้วยดังนั้นขอให้เกษตรกรสำรวจสวนมะม่วง อย่างสม่ำเสมอหากพบการทำลายให้รีบแจ้งสำนักงานเกษตร อำเภอหรือสำนักงานเกษตรจังหวัดดำเนินการป้องกันกำจัด ทันที

ชื่อวิทยาศาสตร์ : Scirtothrips dorsalis Hood

วงศ์ : Thripidae

อันดับ : Thysanoptera

ชื่ออื่น : เพลี้ยไฟพริก

รูปร่างลักษณะ

เพลี้ยไฟพริกเป็นแมลงขนาดเล็ก ลำตัวแคบยาว มีความ ยาวประมาณ 1 – 2 มิลลิเมตรตัวเต็มวัยมีปีกเรียวยาว 2 คู่ ปีกแต่ละข้างมีขนบาง ๆ ตัวอ่อนมีลักษณะคล้ายตัวแก่แต่ไม่มี ปีก ตัวเต็มวัยมีสีน้ำตาลอ่อนหรือฟางข้าว ส่วนตัวอ่อนสีจาง กว่า ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะพบตามใต้ใบบริเวณยอดอ่อน และในดอกที่บานแล้ว เพลี้ยไฟมักอยู่รวมกันเป็นกลุ่มชอบ หากินบริเวณฐานดอกและช่อดอกมะม่วง ขณะที่หากินไม่ ชอบเคลื่อนย้ายตัวและเมื่อมีการกระทบกระเทือนจะ เคลื่อนไหวรวดเร็ว มีการขยายพันธุ์ทั้งแบบผสมพันธุ์และไม่ ผสมพันธุ์ ตัวเมียมีอายุประมาณ 15 วัน เมื่อได้รับการผสมจะ ออกไข่ได้ประมาณ 40 ฟอง ส่วนตัวเมียที่ไม่ผสมพันธุ์ออกไข่ได้ ประมาณ 30 ฟอง วงจรชีวิตจากไข่ถึงตัวเต็มวัยประมาณ 15 - 20 วัน

แนวทางป้องกัน/ แก้อา

1. สำรวจสวนมะม่วงอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง
2. ถ้าพบไม่มากให้ตัดส่วนที่แมลงระบาดไปทำลายนอกแปลง เพราะเพลี้ยไฟมักอยู่กันเป็นกลุ่มบริเวณส่วนยอดอ่อนของพืช
3. ในสวนที่มีระบบการให้น้ำแบบสปริงเกอร์จะช่วยลดการ ระบาดของเพลี้ยไฟได้กรณีระบาดรุนแรง ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง

- แลம்ப์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% อีซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ

- เฟนโพรพาทริน 10% อีซี อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

** ควรพ่นในระยะที่มะม่วงติดดอกอย่างน้อย 2 ครั้ง คือ ระยะเริ่มแทงช่อดอก และระยะเริ่มติดผลขนาดมะเขือพวง (ประมาณ 0.5 – 1 เซนติเมตร) หากปีใดระบาดรุนแรงให้พ่น ซ้ำก่อนระยะดอกบานหลีกเลี่ยงการพ่น

แหล่งข่าว : ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพัทลุง

074-614203

www.opsmoac.go.th/phatthalung

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 5 เดือนมกราคม 2568

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

โรคไวรัสจุดวงแหวนในมะละกอ (Papaya ringspot virus)

การแพร่ระบาดของโรค

โรคนี้สามารถแพร่ระบาดไปได้โดยมีเพลี้ยอ่อนหลายชนิดเป็นพาหะ เช่น เพลี้ยอ่อนถั่ว เพลี้ยอ่อนยาสูบ และโดยเฉพาะเพลี้ยอ่อนฝ้ายที่พาหะสำคัญที่แพร่ระบาดของโรคนี้ โดยเพลี้ยอ่อนจะดูดน้ำเลี้ยงจากต้นเป็นโรค เชื้อไวรัสจะติดอยู่กับส่วนปากแมลง และเมื่อบินหรือย้ายไปดูดน้ำเลี้ยงจากต้นมะละกอที่ไม่เป็นโรค ก็จะถ่ายเชื้อไวรัส การถ่ายทอดโรคนี้ใช้เวลาสั้นมาก โดยดูดจากต้นเป็นโรคประมาณ 10-30 วินาที ก็สามารถถ่ายโรคไปยังต้นอื่นได้ ภายหลังกะพริกได้รับเชื้อไวรัสแล้วประมาณ 15-30 วินาที ก็จะแสดงอาการของโรคให้เห็นพืชอาศัยของเชื้อไวรัส เช่น แตงป่า ฟักแฟง บวบ แตงต่าง ๆ หรือ ตำลึง

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อนขึ้น เตือนผู้ปลูกมะละกอ ในระยะ ติดผล รับมือโรคไวรัสจุดวงแหวน

1. ระยะต้นกล้า

- ทำให้ต้นแคระแกร็น ใบอ่อนซีดเหลืองเส้นใบหยาบหนาขึ้น ใบต่างเป็นสีเขียวเข้มสลับสีเขียวอ่อน ถ้าเป็นมากใบจะมีขนาดเล็กลงบิดเบี้ยวผิดรูปร่าง ใบจะหงิกงอ บางครั้งใบเรียวยาวเล็กลงเป็นเส้นยาวแทบจะไม่เห็นเนื้อใบ และอาจทำให้ต้นกล้าไม่เจริญเติบโตหรือตายได้

2. ระยะต้นโต

- ใบแก่ ขอบใบจะม้วนขึ้นและหยัก ใบยอดเหลืองซีด มีขนาดเล็กลง ก้านใบสั้นใบจะต่างเหลืองสลับเขียว
- ลำต้นและก้านใบมีรอยเป็นขีดชำหรือรูปร่างแหวน
- ต้นที่เป็นโรคจะติดผลเร็ว แต่ให้ผลผลิตต่ำ หรือไม่ให้ผลผลิตเลย และผลมีจุดวงกลมคล้ายวงแหวน บางครั้งเป็นสะเก็ดวงแหวน ถ้าอาการรุนแรงมากจะเป็นหูดนูนขึ้นมาและผิวขรุขระ ใบและช่อดอกจะหลุดร่วง ไม่ติดผล แคระแกร็น

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ตรวจสอบแปลงสม่ำเสมอ ถ้าพบต้นที่เป็นโรค ถอนแล้วนำไปทำลายนอกแปลงปลูก
2. อุปกรณ์การเกษตร เมื่อใช้กับต้นที่เป็นโรค ควรทำความสะอาดก่อนนำไปใช้ใหม่
3. กำจัดวัชพืชในแปลง และรอบแปลงปลูกสม่ำเสมอ เพื่อลดแหล่งสะสมเชื้อไวรัส และแมลงพาหะ
4. กำจัดเพลี้ยอ่อน ซึ่งเป็นแมลงพาหะนำโรค โดยพ่นสารอิมิดาโคลพริด 70% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีโทกแซม 25% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โคลไทอะนิดีน 16% เอสจี อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
5. ไม่ปลูกพืชที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อ ได้แก่ พืชตระกูลแตง พืชตระกูลถั่ว มะเขือเทศ มะเขือยาว ตำลึง หงอนไก่ บานไม่รู้โรย และลำโพง เป็นต้น ใกล้เคียงแปลงปลูกมะละกอที่เป็นโรค
6. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค ถุดูปลูกถัดไปควรปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่พืชอาศัยของเชื้อหมุนเวียน

แหล่งข่าว : กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพัทลุง

074-614203

www.opsmoac.go.th/phatthalung

ข่าวเตือนภัยการเกษตร

ฉบับที่ 6 เดือนมกราคม 2568

ข่าวแจ้งเตือนภัยการเกษตร การระบาดของศัตรูพืชและสัตว์ในจังหวัดพัทลุง

แมลงวันทองพริก (Solanum fruit fly)

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศร้อน มีฝนตก และฝนตกหนักบางพื้นที่ เตือน “ผู้ปลูกพริก” ในระยะเก็บเกี่ยวรับมือ “แมลงวันทองพริก” ตัวเต็มวัยวางไข่ในระยะพริกใกล้เปลี่ยนสี ไปจนกระทั่งผลสุก หนอนกัดกินซ่อนไข้อยู่ภายในผล ทำให้ผลพริกเน่า ร่วงหล่น เมื่อหนอนโตเต็มที่จะเจาะออกมาเข้าดักแด้ในดิน

ชื่อวิทยาศาสตร์ : Bactrocera latifrons (Hendel)

วงจรชีวิต

ระยะไข่ใช้เวลา 44-48 ชั่วโมง ระยะหนอน 8-10 วัน ระยะดักแด้ 11-14 วัน ตัวเต็มวัยอายุประมาณ 93-189 วัน ตัวเต็มวัยเมื่อออกจากดักแด้ได้ประมาณ 8 วันจะเริ่มจับคู่ผสมพันธุ์และวางไข่ โดยจับคู่ผสมพันธุ์ในช่วงเวลาเย็นถึงพลบค่ำ ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่ตลอดอายุขัย ได้ 124-325 ฟอง วางไข่สูงสุด 17 ฟองต่อวัน

ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ

ตัวเต็มวัยวางไข่ในระยะพริกใกล้เปลี่ยนสีไปจนกระทั่งผลสุก หนอนกัดกินซ่อนไข้อยู่ภายในผลทำให้ผลพริกเน่า ร่วงหล่น เมื่อหนอนโตเต็มที่จะเจาะออกมาเข้าดักแด้ในดิน

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ทำความสะอาดแปลงปลูกโดยการเก็บพริกที่ร่วงหล่นเผาทำลายเพื่อลดแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงวันทองพริก
2. ใช้น้ำมันปิโตรเลียมสเปรย์ออยล์ 83.9% EC อัตรา 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เน้นพ่นที่ผล พริกทุก 5-7 วันในกรณีพื้นที่ที่พบการระบาดเป็นประจำพ่นครั้งแรกเมื่อพริกเริ่มติดผลหยุดพ่นก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิต 5-7 วัน
3. เมื่อพริกเริ่มติดผลพ่นเหยื่อพิษโปรตีนเป็นจุดทุกต้นรอบแปลงและพ่นเป็นแถวต้นละจุดห่างกันแถวละ 5 เมตร พ่นทุกสัปดาห์หรือเทเหยื่อพิษ โปรตีนใส่ในกับดักดัดแปลง เช่น ขวดพลาสติกเจาะช่องให้แมลงสามารถบินเข้ากับดักได้ และติดตั้งกับดักสูงจากพื้นดิน 15 เซนติเมตรรอบแปลงปลูก
4. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ มาลาไธออน 83% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

